

1 אמר אביי הכל מודים בכלאי הכרם שלוקין עליהן אפילו שלא כדרך הנאתן - Abayei suggests that כלאי הכרם is an exception to the rule, and one would be חייב even for benefiting from it in an unusual way.

מאי טעמא משום דלא כתיב בהו אכילה - Because the תורה is not expressed in the תורה with the term אכילה, but -

1

אמר אביי

הכל מודים בכלאי הכרם
שלוקין עליהן
אפילו שלא כדרך הנאתן

מאי טעמא

משום דלא כתיב בהו אכילה

איסור הנאה
is not expressed in the תורה
with the term אכילה

2 as Rashi says;
כתיב פן תקדש המלאה דמשמע לא תהנה ממנו אלא תשרפנו ופן לאו הוא - The Torah is saying, do not derive any benefit from it - you must burn it - and the word פן is the equivalent of a לאו.

Based on this reasoning, the Gemara points out that according to Abaye, בשר בחלב is likewise אפילו שלא כדרך הנאה, because the Torah does not use a אכילה.

2

כתיב פן תקדש המלאה
דמשמע לא תהנה ממנו אלא תשרפנו
ופן לאו הוא

אביי

בשר בחלב
איסור בהנאה
אפילו שלא כדרך הנאתן

Because
The Torah does not use אכילה

3 אמר רבי יעקב אמר רבי יוחנן בכל מתרפאין חוץ מעצי אשירה - One may use all איסורי הנאה for medicinal purposes except for wood from an אשירה - a tree that was worshipped as an idol. The גמרא clarifies -

ליכא סכנה - In a non-life-threatening situation - one may NOT use any איסורי הנאה to heal himself.

איכא סכנה - In a life-threatening situation - one may use most איסורי הנאה to heal himself, based on the Halachah that פיקוח נפש דוחה כל איסורין שבתורה.

3

אמר רבי יעקב אמר רבי יוחנן

בכל מתרפאין חוץ מעצי אשירה

איכא סכנה	ליכא סכנה
✓	✗
איסורי הנאה Most	איסורי הנאה Any

פיקוח נפש דוחה
כל איסורין שבתורה

4 However, the Gemara quotes רבין אמר רבי יוחנן; בכל מתרפאין חוץ מעבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים - The three cardinal sins - Idolatry - Illicit relations - and Murder - are exceptions in that - יהרג ואל יעבור - One must sacrifice his life rather than transgress one of these עבירות. Therefore, he may not heal himself with something that violates עבודה זרה, even when dangerously ill. The source for being עובדה זרה ואל יעבור is the Posuk; - ואהבת את השם אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך - ואהבת את השם אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך teaches that one must give his life for the love of Hashem. The source for being שפיכות דמים ואל יעבור is a סברה that - מאי חזית דדמא דידך סומק טפי דילמא דמא דההוא גברא סומק טפי - Who is to say that your life is more valuable than the other person's life? Rashi explains. היהרג ואל יעבור is based on וחי בהם - You shall live by the Torah. Hashem is saying that a life is more precious than the Mitzvah. However, where a life will be lost either way, this rule doesn't apply, because one life is not more precious than the other. The source for being גילוי עריות ואל יעבור is that the פסוק says: - כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה - It links ענדה המאורסה with murder, to teach that like murder, one should sacrifice his life rather than engage in illicit relations.

5 ערלה treated his daughter with oil of רבינא. When questioned, he answered in one of two versions; It was a שעת סכנה - she was dangerously ill. OR It was being used in an unusual manner. - שלא כדרך הנאה

6 איתמר הנאה הבאה לו לאדם בעל כרחו ורבה אמר אסורה - If a person gets הנאה from חמץ or another אסור incidentally, אב"י says it is מותר, and רבא says it is אסור. There are two versions of the exact case of their מחלוקת. We take two factors into account - אפשר - would it have been possible to avoid the benefit? AND מכוין - did he intend to enjoy the incidental pleasure.

4 רבין אמר רבי יוחנן
בכל מתרפאין חוץ

<p>3 וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים</p> <p>יהרג ואל יעבור</p> <p>מאי חזית דדמא דידך סומק טפי דילמא דמא דההוא גברא סומק טפי</p> <p>רס"י</p> <p>פיקוח נפש דוחה כל איסורין שבתורה</p> <p>וחי בהם does not apply</p>	<p>2 וגילוי עריות</p> <p>יהרג ואל יעבור</p> <p>כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה</p> <p>It links ענדה המאורסה with שפיכות דמים</p>	<p>1 מעבודה זרה</p> <p>יהרג ואל יעבור</p> <p>ואהבת את השם אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך</p>
--	---	---

5 ערלה treated his daughter with oil of רבינא
When questioned, he answered

<p>2 שלא כדרך הנאה</p>	<p>1 שעת סכנה</p>
------------------------	-------------------

6 איתמר... הנאה הבאה לו לאדם בעל כרחו

אב"י אמר מותרת

רבא אמר אסורה

מחלוקת

מכוין Intent	אפשר Avoidable
-----------------	-------------------

7 The first version is:
 אפשר וקא מיכוין - OR
 לא אפשר וקמיכוין -
 In both cases, since he is מיכוין - he intends to enjoy the pleasure - whether it is avoidable or not, all agree it is אסור.
 לא אפשר ולא מיכוין - If it was unavoidable, and he had no intention to enjoy it, all agree it is מותר.
 אפשר ולא מיכוין -
 Where it was possible to avoid the enjoyment, but he had no intention for it -
 According to רבי יהודה who holds דבר שאינו מתכוין is אסור, all would agree it is אסור.
 The מחלוקת is only according to רבי שמעון who generally holds דבר שאינו מתכוין is מותר:
 רבי אבי says that this too is מותר, because it is unintentional.
 רבא says that even ר"ש would hold it is אסור in this case, because he could have avoided the pleasure and chose not to.

8 The second version is:
 אפשר וקא מיכוין -
 If it's avoidable, and the person intends to benefit from it, it is clearly אסור.
 אפשר ולא מיכוין -
 If it is possible to avoid, but the person has no כוונה to benefit, both רבי אבי and רבא would agree that it's subject to the מחלוקת about דבר שאינו מתכוין ר"ש ור"י in general.
 לא אפשר ולא מיכוין -
 If it was impossible to avoid and he did not intend to benefit, all would agree it is מותר.
 In a case of
 לא אפשר וקא מיכוין - it is unavoidable, but he intends to benefit from it -
 According to רבי שמעון who holds דבר שאינו מתכוין is מותר, and the כוונה is a factor, all would agree it is אסור, because he has כוונה to enjoy it.
 The מחלוקת is only according to רבי יהודה who normally does not consider כוונה to be a factor:
 רבי אבי says it is מותר since it was unavoidable, and כוונה is not a factor.
 רבא says it is אסור, because ר' יהודה is not concerned with כוונה only when it is להומרא, but in this case, taking כוונה out of the picture is לקולא, therefore כוונה remains a factor.

